

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 4 december 2018 met nummer RvVb/A/1819/0356
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0760/SA

Verzoekende partij	de nv SUPERMARKT FRANCKEN DEURNE vertegenwoordigd door advocaat Annemie PEETERS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Stoopstraat 1 bus 6
Verwerende partij	DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het departement Omgeving vertegenwoordigd door advocaat Johan CLAES met woonplaatskeuze op het kantoor te 2550 Kontich, Mechelsesteenweg 160
Tussenkommende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. het college van burgemeester en schepenen van de stad ANTWERPEN2. de stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen vertegenwoordigd door advocaten Annelies VERLINDEN en Thomas STERCKX met woonplaatskeuze op het kantoor te 1050 Brussel, Louizalaan 106

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 27 juni 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 9 mei 2017, met vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen.

De verwerende partij heeft aan “*het stadsbestuur van Antwerpen*” een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het heraanleggen van het Wim Saerensplein op de percelen gelegen te 2000 Antwerpen, Generaal Slingenerlaan 122/Leopold Gilislaan 2/Ruggeveldlaan 711/Tweegezusterslaan 101/Wim Saerensplein 1-11, 13-14 en 16-19, 21, 23, 25 en 25A met als kadastrale omschrijving afdeling 28, sectie A, nummers 240A11, 240C14, 240E13, 240G14, 240H4, 240N14, 240X2, 240X3, 240Z2, 328F, 330/2, 330D4, 330R4, en afdeling 30, sectie A, nummers 487K2, 487L2, 487T2, 487Y2, 489E5, 489P4, 489V4 en 489Y5.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.1.

De tussenkomende partijen verzoeken met een aangetekende brief van 30 augustus 2017 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partijen met een beschikking van 15 september 2017 toe in de debatten.

De Raad heeft met het arrest van 14 november 2017 (nummer RvVb/S/1718/0229) de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en het verzoek tot heropening van de debatten verworpen.

De verzoekende partij heeft op 14 december 2017 een verzoek tot voortzetting ingediend.

1.2.

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 27 oktober 2017 opnieuw de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 9 mei 2017 met vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en vraagt tevens de heropening van de debatten van de schorsingsprocedure.

De Raad heeft met het arrest van 20 februari 2018 met nummer RvVb/S/1718/0555 de afstand van de vordering tot schorsing vastgesteld.

2.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 9 oktober 2018.

Advocaat Annemie PEETERS voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Leen VANBRABANT *loco* advocaat Johan CLAES voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Birgit CREEMERS *loco* advocaten Annelies VERLINDEN en Thomas STERCKX voert het woord voor de tussenkomende partijen.

3.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Volgens de bestreden beslissing dient “*het stadsbestuur Antwerpen*” op 1 augustus 2016 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het heraanleggen van het Wim Saerensplein” op de percelen gelegen te 2000 Antwerpen, Generaal Slingeneyerlaan 122/Leopold Gilislaan 2/Ruggeveldlaan 711/Tweegezusterslaan 101/Wim Saerensplein 1-11, 13-14 en 16-19, 21, 23, 25 en 25A.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Antwerpen’, vastgesteld met koninklijk besluit van 3 oktober 1979, in woongebied. De percelen liggen ook

binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen', goedgekeurd op 19 juni 2009.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 26 oktober 2016 tot en met 25 november 2016, dient onder andere de verzoekende partij een bezwaarschrift in waaraan zij een mobiliteitsstudie, opgesteld door BuroMove op 16 december 2015, voegt.

De nv De Scheepvaart adviseert op 5 september 2016 voorwaardelijk gunstig.

De brandweer van de hulpverleningszone Antwerpen adviseert op 20 september 2016 voorwaardelijk gunstig.

De gemeenteraad van de tweede tussenkomende partij keurt op 20 februari 2017 de zaak van de wegen met betrekking tot het Wim Saerensplein goed.

De verwerende partij verleent op 9 mei 2017 een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

HET OPENBAAR ONDERZOEK

...

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

Punt 1:

De parkeerzone wordt gebundeld en gestructureerd met tegenover elkaar liggende parkeervakken met centraal een rijzone. De maatvoering van deze parkeercluster is voldoende om een vlotte doorstroming te bekomen: de parkeervakken hebben een diepte van 5 meter en de rijzone is 6 meter breed. Dit in- en uitritten zijn eveneens voldoende gedimensioneerd conform wat gebruikelijk is. Het bezwaar is ontvankelijk, maar ongegrond.

Punt 2:

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar sluit zich aan bij de weerlegging van dit bezwaar door het college van burgemeester en schepenen. De stad heeft een parkeeronderzoek laten uitvoeren om het parkeeraanbod op het plein (en omgeving Ertbrugge) te bepalen (Grontmij - 20120816).

Uit dit onderzoek blijkt dat in de late voormiddag (10u-12u) en vroege middag (12u-16u) het percentage parkeerbezetting licht hoger ligt dan in de overige perioden. De bezetting bedraagt dan 75% van de totale capaciteit. Rekening houdend met een comfortgrens van 85% blijkt er dus een restcapaciteit te zijn. Tevens werd vastgesteld dat het aandeel langparkeerders (8 à 10 uur) zeer beperkt is. Ongeveer 80% van de parkeerhandelingen op het plein betrof kortparkeerders die minder dan 2 uur bleven staan.

De parkeerlast op het plein is gelinkt aan het gebruik door langparkeerders rond de tramterminus van de tram. De terminus is met de doortrekking van de tram naar Wijnegem verplaatst. Het is logisch dat tramgebruikers die op het plein voor langere tijd parkeerden nu elders parkeren. Langparkeerders worden hoe dan ook aangemoedigd de nieuwe parking aan de Bosuil te gebruiken zodat het Wim Saerensplein vrij blijft voor kortparkeerders.

In totaal bedraagt het aantal parkeerplaatsen in de voorliggende aanvraag 67 (39 parkeercluster + 21 aan de zuidzijde van het plein en 7 langs de Rugeveldlaan). De parkeerplaatsen langs de straat worden niet afgebakend met lijnen op het openbaar domein. In de aanvraag zijn ze indicatief aangeduid met een lichte streeplijn.

Bij het ontwerp van het plein is gezocht naar een goede balans tussen parkeren op het plein (in functie van commerciële functies en bewonersparkeren) en een groene aanleg en verhoging van de verblijfskwaliteit. Het bezwaar is ontvankelijk maar ongegrond.

Punt 3:

Door het samenvoegen van het verkeer van 3 lokale straten, met plaatselijk- en bewonersverkeer, naar één rijweg aan één zijde van het plein zullen de in- en uitstromen op het plein niet onredelijk verhogen. De functie laden en lossen kan gehalterd worden op de rijweg. Deze is voldoende breed en voorzien op tweerichtingsverkeer zodat halterende voertuigen voorbij kunnen worden gestoken. Het is niet duidelijk wat bezwaarindiener precies bedoeld met de stelling dat door de verkeersregeling vrachtwagens en voertuigen onnodig zullen moeten rond rijden. Het bezwaar is ontvankelijk, maar ongegrond.

Punt 4:

De rijweg heeft een breedte van 4m80. Dit is smaller dan de bestaande straten, maar voldoende om tegen een lage snelheid twee voertuigen mekaar te laten passeren. Een wagen heeft een gemiddelde breedte van 1m75 zodat een rijwegbreedte voor een lokale weg van 4m80 voldoende ruimte biedt. Het bezwaar is ontvankelijk, maar ongegrond.

Punt 5:

In functie van de technische uitwerking van het ontwerp zijn sonderingen uitgevoerd op het plein. Daaruit blijkt dat het grondwater zich op ongeveer 2 meter onder het maaiveld bevindt. De parkeercluster bevindt zich op -40 centimeter ten opzichte van het maaiveldniveau, ruim boven het grondwaterpeil. Via de kolken wordt het regenwater in de parkeercluster afgevoerd naar de westelijke wadi (niveau ongeveer -90 centimeter). De wadi's hebben een overstort op de riolering. Er is tevens een overstort voorzien op de kolken van de parking om het water af te voeren naar de riolering als de wadi's verzadigd zouden zijn. Het systeem van de waterhuishouding is er dus op voorzien het overtollige regenwater van de parkeercluster (vertraagd) af te voeren. Bovendien worden de parkeerplaatsen verhard door middel van kasseien met open voeg, waardoor in eerste fase regenwater direct infiltreert op de parking zelf. Het bezwaar is ontvankelijk maar ongegrond.

Punt 6:

Bij het aanvraagdossier werd geen MER-screeningsnota bijgevoegd. Beknopt omschreven dienen vergunningsaanvragen voor een project dat onder één van de rubrieken van de nieuwe bijlage III valt, vergezeld zijn van een project-m.e.r.-screeningsnota. In de tekst onder rubriek 13 van bijlage II is opgenomen: Wijziging of uitbreiding van projecten van bijlage I, II of III waarvoor reeds een vergunning is afgegeven en die zijn of worden uitgevoerd (niet in bijlage I of II opgenomen wijziging of uitbreiding).

De verlenging, verbreding en verlegging van een bestaande weg dient -zoals hierboven beschreven beschouwd te worden als vallende onder de projectcategorie "aanleg van wegen" zelf en deze vallen dus al zeker niet onder de wijzigingsrubrieken. Andere wijzigingen/uitbreidingen van een bestaande weg vallen mogelijk wel onder rubriek 13 van bijlage II of III.

Gezien in het kader van de project-m.e.r.-screening onder "weg" verstaan dient te worden "een openbare weg bestemd voor gemotoriseerd verkeer" valt elke vergunningsplichtige wijziging of uitbreiding van zo een weg mogelijk onder rubriek 13 van bijlage II/III, tenminste indien de wijziging of uitbreiding betrekking heeft op "de openbare weg bestemd voor het gemotoriseerd verkeer". Enkel zulke wijzigingen of uitbreidingen kunnen leiden tot een wijziging van de mobiliteit (intensiteitsverhoging, verplaatsing van mobiliteit) op de weg.

Bijgevolg diende bij huidige aanvraag een MER-screeningsnota te worden bijgevoegd. Dit is niet het geval. Deze onvolledigheid betekent niet dat de aanvraag automatisch dient te worden geweigerd.

De Raad voor Vergunningsbetwistingen heeft meermaals geoordeeld dat de vaststelling dat een aanvraagdossier niet volledig conform is met de vereisten die worden gesteld in het besluit van de Vlaamse regering van 29 mei 2009 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning, op zich niet volstaat om te besluiten tot de onwettigheid van de verleende stedenbouwkundige vergunning. Het ontbreken van bepaalde stukken in een aanvraagdossier kan slechts leiden tot de onwettigheid van een stedenbouwkundige vergunning, indien blijkt dat de adviserende en vergunningverlenende overheid, of belanghebbende derden, de aanvraag ingevolge het ontbreken van de betreffende stukken niet met de vereiste (volledige) kennis van zake (ten gronde) konden beoordelen dan wel misleid werden.

Bezwaarindiener toont niet aan waarom het ontbreken van een Mer-screeningsnota de beoordeling van de aanvraag onmogelijk maakt. Op basis van de verstrekte adviezen en de beschrijvende nota bijgevoegd bij het aanvraagdossier, kan in alle redelijkheid worden geconcludeerd dat de gevraagde werken geen significant negatieve impact hebben op het milieu. De mobiliteitsbelasting is ten gevolge van de aanvraag niet verzwaaard, enkel is de verkeersafwikkeling gewijzigd ten opzichte van de bestaande situatie. Deze wijziging heeft in een grootstedelijke omgeving waarbij er geen verzwaring van het aantal verkeersbewegingen op buurtniveau wordt veroorzaakt, een verwaarloosbare impact. Het bezwaar is ontvankelijk en deels gegrond.

Punt 7:

In de huidige situatie zijn de parkeerplaatsen op het plein niet toegewezen aan de plaatselijke supermarkt, maar betreft het openbare parkeerplaatsen die door iedereen mogen gebruikt worden. Het stadsbestuur hanteert bij de beoordeling van stedenbouwkundige aanvragen het principe dat elke functie zijn parkeerbehoefte dient op te vangen op eigen terrein. Dat de clusterparking in het ontwerp aan de kant van de supermarkt wordt voorzien, kan als een gunst worden beschouwd naar de supermarkt toe aangezien klanten hier evenzeer gebruik van kunnen maken. Uit de parkeerstudie uitgevoerd door het stadsbestuur blijkt dat er in het ontwerp voldoende parkeerplaatsen worden aangebracht om aan de parkeerbehoefte van de omliggende functies te voldoen. Door de realisatie van de parking Bosuil (en het verdwijnen van de terminus), worden langparkeerders aangemoedigd hun wagen elders te stallen. Bijgevolg zal de parkeerdruk op het plein afnemen en is er plaats voor kortparkeren. Het bezwaar is ontvankelijk, maar ongegrond.

Punt 8:

Het ontwerp beoogt een goede verhouding tussen parkeren op het plein en een groene aanleg en verbetering van de verblijfskwaliteit. Er werd gekozen om het aantal parkeerplaatsen te verminderen en de resterende parkeerplaatsen te clusteren in de zuidwestelijke hoek van het plein. De rest van het plein wordt ter beschikking gesteld van de bewoners en bezoekers als groene verblijfsruimte. In vergelijking met de bestaande situatie biedt het nieuwe ontwerp verschillende types van verblijfsruimten waaronder een speeltuintje voor kinderen. Het bezwaar is ontvankelijk, maar ongegrond.

Punt 9:

De relatie die bezwaarindiener legt tussen de (onvergunde) verharde voortuinen en de algemene waterproblematiek is terecht. Ontharding van de voortuinen dient te worden aangemoedigd in functie van een betere waterinfiltratie in de bodem. Echter kan het bezwaar niet weerhouden worden gelet op het feit dat de voortuinen geen voorwerp

uitmaken van onderhavige aanvraag. De aanvraag heeft enkel betrekking op openbaar domein. De aanvraag is ontvankelijk, maar ongegrond.

Punt 10:

De parkeercluster is op 40 centimeter onder het maaiveld gesitueerd en afgezoomd met lage beplanting. Hierdoor worden de auto's een beetje van het zicht onttrokken, maar een volwassen persoon zal steeds zichtbaar zijn wanneer deze zich in de parkeercluster bevindt. De parkeercluster zal niet meer of minder onderhevig zijn aan vandalisme dan andere delen van het openbaar domein. Het bezwaar is ontvankelijk, maar niet gegrond.

Punt 11:

Deze opmerking is niet van stedenbouwkundige aard, maar heeft betrekking op het onderhoud van het openbaar domein. Bijgevolg wordt hier niet verder op ingegaan. Het bezwaar is onontvankelijk.

Punt 12:

Op het plein wordt een gescheiden stelsel van riolering aangelegd. Dit systeem vangt het regenwater op dat stroomopwaarts wordt opgevangen. Op de noordwestelijke hoek van het plein, ter hoogte van de kruising met de Slingeneyerlaan en de Leopold Gilislaan, wordt een tijdelijk overstort voorzien en komt het gescheiden stelsel opnieuw samen. Dit is een tijdelijke situatie in afwachting van de verdere aanleg van het gescheiden rioleringsstelsel stroomafwaarts (rioleringswerken Slingeneyerlaan).

Wat betreft de water aan- en afvoer voor de fontein, dit gaat naar een bufferbekken in functie van hergebruik, met een overstort naar een wadi. Het water is niet drinkbaar. Dit zal ter plaatse aan de fontein aangegeven worden zodat er niet van gedronken wordt door het publiek. Het bezwaar is ontvankelijk, maar ongegrond.

Punt 13:

Artikel 30 van de Bouwcode is van toepassing op bij de aanvragen tot stedenbouwkundige vergunningen voor de realisatie van gebouwen en bijkomende functies. Dit artikel is niet van toepassing bij huidige aanvraag tot herinrichting van het openbaar domein. Het bezwaar is ontvankelijk, maar ongegrond.

Punt 14:

Voor de weerlegging van dit bezwaar wordt er verwezen naar de motivering onder weerlegging van de bezwaren onder punten 2, 3 en 7. Bijkomend dient te worden opgemerkt dat de bezwaren in verband met economische aspecten niet worden weerhouden aangezien deze niet van stedenbouwkundige aard zijn. Het bezwaar is ontvankelijk, maar ongegrond.

Punt 15:

Bepaalde handelingen zijn vrijgesteld van stedenbouwkundige vergunning. Deze zijn opgesomd in het Besluit van de Vlaamse Regering tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is. Dit besluit bepaalt onder artikel 10 het volgende: "Een stedenbouwkundige vergunning is niet nodig voor de uitvoering van de volgende handelingen op openbaar domein of op een terrein dat na de handelingen tot het openbaar domein zal behoren : 6° technische constructies van algemeen belang met een maximaal volume van 30 kubieke meter en een maximale hoogte van 5 meter...". Het velostation werd geplaatst voorafgaand aan de werken aan het plein waardoor het niet evident was dit al een definitieve locatie te geven. Op de definitieve locatie bevinden zich momenteel parkeerplaatsen en een andersvalide parkeerplaats. Omdat de wekelijkse

markt op deze plaats doorgaat is het te ingrijpend om het velostation hier al in te planten. De locatie van de tramlus is tijdelijk. Het bezwaar is ontvankelijk, maar ongegrond.

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

- de bestaande toestand
Het Wim Saerensplein bevindt zich in het hart van het district Deurne. Het plein verkeert in verouderde toestand en is weinig aantrekkelijk voor bewoners en bezoekers. Geparkeerde wagens vormen een barrière naar het plein toe.
- de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen
De heraanleg en herinrichting hebben tot doel een maximaal pleingevoel te creëren door de ruimte zoveel mogelijk tot tegen de perceelsgrenzen als plein in te richten.

WATERTOETS

*Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan. **Nv De Scheepvaart heeft dd. 05/09/2016 een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht in het kader van de watertoets. Het perceel van de aanvraag is volgens de kaarten niet gelegen in overstromingsgevoelig gebied. In alle redelijkheid kan worden gesteld dat de gevraagde werken geen negatieve impact hebben op het watersysteem.***

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

...

Functionele inpasbaarheid

De gevraagde werken wijzigen de functie van het openbaar domein niet, maar zorgen voor een hedendaagse aanleg met extra aandacht voor inbreng van groene verblijfsruimte en een logischere verkeersafwikkeling met duidelijkere scheiding tussen verblijfsruimte en gemotoriseerd verkeer. Bijgevolg kan in alle redelijkheid worden gesteld dat de aanvraag functioneel inpasbaar is in de ruimtelijke context.

Mobiliteitsimpact

In de nieuwe situatie worden twee zijden van het plein (noordelijk en oostelijke zijde) afgesloten voor doorgaand verkeer. De toegang tot de aanpalende percelen blijft mogelijk. Deze zijden van het plein worden afgesloten met verwijderbare paaltjes zodat de marktkramers van de wekelijkse markt wel doorkunnen om zich op te stellen. Het verkeer van de Ruggelveldlaan naar de wijk zal via de zuidzijde van het plein passeren. Langs deze straat is een clusterparking voorzien voor 39 wagens. Aan de tramsporen van de keerlus wordt niets gewijzigd.

Door de gewijzigde verkeersafwikkeling wordt het pleingevoel maximaal bestendigd. Door het samenvoegen van het verkeer van drie lokale straten, met plaatselijk- en bewonersverkeer, naar één rijweg aan één zijde van het plein zullen de in- en uitstromen op het plein niet onredelijk verhogen. De mobiliteitsimpact van de aanvraag is aanvaardbaar in de stedelijke context.

Schaal

De schaal van de open ruimte wijzigt niet, maar dankzij de specifieke inrichting met afsluiting voor gemotoriseerd verkeer van de noordzuidelijke lopende straten, loopt het plein visueel meer door tot tegen de randen.

Ruimtegebruik en bouwdichtheid

Het nieuwe ontwerp beoogt een heldere, leesbare structuur met duidelijke afscheiding gemotoriseerd verkeer en zwakke weggebruiker/bezoeker van het plein. Het verkeer van de Ruggeveldlaan naar de wijk zal via de zuidelijke straat plaatsvinden waarlangs zich de clusterparking bevindt. Het plein zelf wordt zo groen mogelijk ingericht zonder de oversteekbaarheid te verhinderen. De wekelijkse markt zal ook nog op het plein kunnen plaatsvinden.

Gelet op het feit dat er geen overdekte constructies worden bijgebouwd kan men stellen dat de bouwdichtheid niet wijzigt. Het ontwerp geeft blijk van een inventief ruimtegebruik waardoor een aangenaam speelterrein ontstaan naast verschillende verblijfsruimten en de leefkwaliteit van de omgeving verbetert.

Visueel-vormelijke elementen

Het ontwerp voorziet een hedendaagse vormgeving met extra aandacht voor bijkomend groen (er worden 28 nieuwe bomen aangeplant). Het zijn deels inheemse bomen en deels bomen die maken dat er jaarrond een aantrekkelijk groenbestand aanwezig is. Om het plein in de zomer extra kleur te geven, zullen er verschillende zones beplant worden met prairiebeplanting. Deze zones worden ook van in het voorjaar van bloeiende bloembollen voorzien.

De paden worden uitgevoerd in grijs ter plaatse gestort beton. De voetpaden rondom het plein in grijze betonstraatstenen en de fietspaden in rode betonstraatstenen. De rijweg aan de zuidkant van het plein bestaat uit asfalt terwijl de parkeerstroken worden uitgevoerd in straatkeien.

De straatinrichting evenals het materiaalgebruik passen in de ruimtelijke context en kunnen bijgevolg worden aanvaard.

Cultuurhistorische aspecten

In de omliggende omgeving bevinden zich geen beschermde monumenten, stadgezichten of andere voorlopig of definitief beschermde constructies die een nadelige invloed ondervinden van huidige aanvraag.

Wat betreft de archeologische aspecten dienen de voorgestelde maatregelen in de archeologienota nageleefd te worden voor een gedegen omgang met het archeologisch erfgoed.

Hinderaspecten

De aanvraag veroorzaakt geen abnormale hinder aan gebruikers of bewoners.

Gezondheid

De aanvraag omvat geen hinderlijke inrichtingen en heeft geen nadelige gevolgen voor de gezondheid van de gebruikers van de omliggende gebouwen.

Gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

De aanvraag heeft geen nadelige effecten op het gebruiksgenot van de omliggende percelen of de veiligheid in het algemeen.

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag beantwoordt aan de principes van de goede ruimtelijke ordening en kan worden aanvaard.

BIJGEVOLG WORDT HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

...

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- *Naleven van het voorgestelde programma van maatregelen in de bekrachtigde archeologienota met ID <https://id.erfgoed.net/archeologie/archeologienotas/44> en naleven van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013*
- *Naleven van het advies van de brandweer dd. 20/09/2016 (zie bijlage)*
- *Naleven van de voorwaarden geformuleerd in het advies van NV De Scheepvaart dd. 05/09/2016 (zie bijlage)*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden op dit punt geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft haar belang bij de voorliggende vordering als volgt:

“ ...

De verzoekster baat een supermarkt uit aan het Wim Saerensplein 8-12.

De verzoekende partij beschikt niet over een eigen parking voor de klanten, die thans parkeren op het openbaar domein op en rondom het Wim Saerensplein, waar een 90-tal parkeerplaatsen aanwezig zijn, nl. 65 parkeerplaatsen op het plein zelf en 25 plaatsen op de omliggende straten.

De verzoekende partij heeft op 31 oktober 2014 een sociaal-economische vergunning gekregen van de Stad Antwerpen voor het uitbaten van de supermarkt, waarin overwogen wordt dat er zich geen parkeerproblemen zullen voordoen omdat de klanten kunnen gebruik maken van 65 parkeerplaatsen op het openbaar domein (stuk 3).

De bestreden vergunning brengt evenwel met zich mee dat het hoger vermeld parkeeraanbod op het Wim Saerensplein wordt verminderd, alsook dat de verkeerscirculatie rond het plein wordt gewijzigd (bundeling van drie straten aan de zuidkant van het plein, d.w.z. op de weg vlak voor de supermarkt van verzoekster).

*De verzoekster is dan ook ‘betrokken publiek’, minstens een rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden ten gevolge van de bestreden beslissing (parkeerproblemen voor haar klanten, verkeersoverlast voor de deur,...).
...”*

2.

De tussenkommende partijen betwisten het belang van de verzoekende partij:

“ ...

11. Verzoekende partijen tot tussenkomst betwisten dat er voldoende belang aanwezig is in hoofde van verzoekende partij, wegens een gebrek aan een oorzakelijk verband tussen de aangevoerde nadelen en de bestreden beslissing zelf.

De nadelen die verzoekende partij aanhaalt in haar inleidend verzoekschrift hebben voornamelijk, zo niet uitsluitend, betrekking op de verkeersafwikkeling van het plein en de beweerde parkeerproblemen ten gevolge van het verminderen van het aantal parkeerplaatsen.

*De nadelige gevolgen die de verzoekende partij dreigt te ondergaan en waartegen zij zich wenst te verzetten, moeten hun **exclusieve oorzaak vinden in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing**. De schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing moet immers volstaan om vermelde nadelige gevolgen te voorkomen. (RvVb 17 augustus 2016, nr. UDN/1516/1451; RvVb 19 januari 2016, nr. S/1516/0468; RvVb 16 februari 2016, nr. S/1516/0603; RvVb 5 januari 2016, nr. S/1516/0400)*

12. Verzoekende partij heeft echter nagelaten om tegen de beslissing van 20 februari 2017 van de gemeenteraad betreffende de zaak der wegen een beroep tot nietigverklaring in te dienen bij de Raad van State. De beleidsopties voor de inrichting van de verkeersafwikkeling van het plein werden toen reeds vastgelegd en vormen de basis voor iedere navolgende vergunningsbeslissing.

De hinder en nadelen die verzoeker aanhaalt zijn geen potentieel gevolg van de vergunningsaanvraag maar een rechtstreeks gevolg van de beslissing van de gemeenteraad omtrent de zaak der wegen.

*Indien de vermeende nadelen zoals in casu niet zozeer voortvloeien uit de vergunning, maar in wezen uit de voorschriften van plannen van aanleg of een beslissing omtrent de wegenis van de gemeenteraad bestaat er **geen causaal verband** (RvS 17 augustus 1992, nr. 40.111; RvS 10 juni 1994, nr. 39.623, Comité de quartier de Bertransart; RvS 4 juli 1996, nr. 60.765, Theatre; RvS 14 november 1996, nr. 63.055, Van den Eeckhout; RvS 18 november 1996, nr. 63.071, Blackaert en Dannevoye; RvS 2 oktober 2013, nr. 224.938; RvS 14 maart 2016, nr. 234.123; e.v.a).*

De Raad van State bevestigde dat:

...

Hieruit volgt dat indien verzoekende partij de vastgelegde verkeersafwikkeling en de inrichting van het plein, zoals uitgewerkt door de gemeenteraad in de beslissing met betrekking tot de wegenis, niet wenste, zij de beslissing van de gemeenteraad had moeten aanvechten. Verzoekende partij liet dit echter na.

Hierdoor blijft de beslissing van de gemeenteraad dienen als blauwdruk voor toekomstige vergunningen, en kan een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing de beweerde nadelen niet ongedaan maken.

Uw Raad stelde in het kader van een UDN- procedure nog recent:

...

Doordat er geen causaal verband is tussen enerzijds de beweerde nadelen, en anderzijds de bestreden beslissing, kan er geen sprake zijn voldoende belang in hoofde van verzoekende partij en moet het verzoekschrift afgewezen worden als onontvankelijk.

13. Ondergeschikt werpen verzoekende partijen tot tussenkomst op dat het belang van verzoekende partij terug te brengen is tot een louter economisch belang. Verzoekende partij vreest namelijk verminderde inkomsten ten gevolge van de vermindering van het totale aantal parkeerplaatsen op het plein. Zij werpt in haar verzoekschrift onder meer het volgende op:

...

Het belang om een ontvankelijk verzoekschrift in te dienen, moet echter ondersteund worden door rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen die verband houden met de ruimtelijke ordening en stedenbouw:

...

Uw Raad heeft reeds herhaaldelijk verzoekschriften die ingegeven zijn vanuit puur economische belangen, afgewezen als onontvankelijk (zie o.m. RvVb 23 februari 2016, nr. RvVb/A/1516/0680; RvVb 8 november 2016, nr. RvVb/A/1617/0266; RvS 6 december 2016, nr. RvVb/A/1617/0379).

Het verzoekschrift is onontvankelijk.

...”

3.

De verzoekende partij beantwoordt de exceptie van de tussenkomende partijen in haar wederantwoordnota als volgt:

“... ”

1.2.

Op pag. 9-10 van hun schriftelijke uiteenzetting, stellen de tussenkomende partijen met verwijzing naar rechtspraak dat verzoekster geen belang zou hebben bij het beroep, omdat er geen oorzakelijk verband zou bestaan tussen de vermeende nadelen van de verzoekster en de bestreden beslissing, nu die vermeende nadelen zouden voortvloeien uit de gemeenteraadsbeslissing van 20 februari 2017 over de zaak van de wegen, en niet uit de thans bestreden beslissing.

De verzoekster is het daar niet meer eens. Onder “de zaak van de wegen” wordt het bepalen van het tracé van de wegen, alsook de uitrusting ervan verstaan. (...)

Wat daar dus niet onder valt is de inrichting van een plein en de aanleg van een clusterparking, aangezien dit niet als een weg of de uitrusting van een weg kan bestempeld worden. De inrichting van het plein en de aanleg van een parking zijn integendeel werken die neerkomen op inrichting van een perceel openbaar domein, dat gelegen is naast een openbare weg of tussen openbare wegen. Doch met het tracé van die weg zelf of met de uitrusting van de wegen is om er een goede weg van te maken, hebben zij uiteraard niets te maken.

De gemeenteraad heeft geen bevoegdheid om vergunningsbeslissingen te nemen over de stedenbouwkundige inrichting van een openbaar domein als (cluster)parking en als park.

De nadelen door het verminderen van de parkeerplaatsen, mogelijke wateroverlast door infiltratie op het plein etc... vloeien dus wel degelijk voort uit de bestreden beslissing en niet uit de beslissing over de zaak van de wegen.

1.3.

Op pag. 10 van hun schriftelijke uiteenzetting stellen de tussenkomende partijen dat verzoekster geen ontvankelijk beroep zou kunnen instellen, omdat haar belang zuiver economisch zou zijn, en niets te maken heeft met ruimtelijke ordening en stedenbouw.

De verzoeker betwist dit.

De door haar ingeroepen nadelen zijn in de eerste plaats nadelen en hinder ten gevolge van een slechte functionele inpasbaarheid in de omgeving van de aanvraag. In het eerste middel gaat het immers over de toets aan de hemelwaterverordening en de potentiële gevolgen op de nieuw voorziene parking waarop de klanten van verzoekster parkeren. In het tweede middel gaat het over ondoelmatig ruimtegebruik door onbezonnen vermindering van de openbare parkeerplaatsen dat hinder veroorzaakt in de omgeving en bij verzoekster, mobiliteitshinder (de slechte inrichting van de clusterparking zonder aflijningen maakt dat er de facto minder plaatsen gebruikt worden dan vergund; de rijweg is zo smal dat wagens elkaar nauwelijks kunnen passeren en zo moeilijk de oprit van de parking kunnen oprijden...) Bovendien klaagt het derde middel de afwezigheid van een MER-screening aan.

Pas in de tweede plaats en dit ten gevolge van de slechte functionele inpasbaarheid van de aanvraag, zijn de nadelen voor verzoekster economisch (zoals in het feitenrelaas aangegeven heeft verzoekster sedert de werken gemiddeld 400 klanten per week verloren door vergelijking voor en na de werken)

Er is met andere woorden wel degelijk een voldoende link met het domein van ruimtelijke ordening en stedenbouw, nu de oorzaak van de nadelen voortvloeit uit de slechte functionele inpasbaarheid, die wordt aangeklaagd.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde-belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO in principe dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de bestreden beslissing. Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en redelijkerwijze aannemelijk maken dat er een risico bestaat dat zij de in haar verzoekschrift aangevoerde rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen van de bestreden vergunningsbeslissing kan ondervinden waarbij zij tevens dient aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie

van de vergunningsbeslissing enerzijds en de aangevoerde hinder of nadelen anderzijds. De belangvereiste mag niet op een overdreven restrictieve of formalistische wijze worden toegepast.

2.

De verzoekende partij baat een supermarkt uit aan het Wim Saerensplein. Het aangevraagde project voorziet in de volledige heraanleg van het plein, met name de herinrichting van het rechthoekig middenplein inclusief riolerings- en wegeniswerken. Dit stadsplein (met tramlus) wordt in het oosten begrensd door de Ruggeveldlaan (een gewestweg) en ontsluit in het westen de Generaal Slingenerlaan, de Leopold Gillslaan en de Tweegezusterslaan.

De verzoekende partij vreest een verminderd parkeeraanbod, waardoor zij parkeermoeilijkheden verwacht voor haar klanten, en een gewijzigde verkeerscirculatie ten gevolge van de bestreden beslissing.

Volgens de beschrijvende nota bij de aanvraag heeft het project volgende impact op de 'mobiliteit' rondom het plein:

“ ...

Twee zijden van het plein (noordelijke en oostelijke zijde) worden afgesloten voor doorgaand verkeer. De toegang tot de aanpalende percelen blijft mogelijk. Deze zijden van het plein worden afgesloten met verwijderbare paaltjes zodat de marktkramers van de wekelijkse markt wel doorkunnen om zich op te stellen. He(t) verkeer van de Ruggeveldlaan naar de wijk zal via de zuidzijde van de het plein passeren. Lang(s) deze straat is een 40 cm verdiepte clusterparking voorzien. De parking biedt plaats aan 39 wagens, waaronder 2 plaatsen voor mensen die minder mobiel zijn. Er worden langs de Ruggeveldlaan twee plaatsen voorzien voor autodelen.

...”

Volgens de bestreden beslissing doet de aanvraag een 'gewijzigde' verkeersafwikkeling ontstaan door de 3 (lokale) straten rondom het plein samen te voegen tot één rijweg aan de zuidzijde ervan, en zal het aantal parkeerplaatsen 'verminderen' tot 67 plaatsen (39 op de clusterparking, 21 aan de zuidzijde en 7 langs de Ruggeveldlaan). De tussenkomende partijen betwisten met hun exceptie deze vaststellingen van de verwerende partij niet.

De supermarkt van de verzoekende partij aan de zuidzijde van het Wim Saerensplein ligt ter hoogte van de nieuwe voormelde rijweg en de verdiepte clusterparking. In de gegeven omstandigheden maakt de verzoekende partij, in de mate zij haar belang steunt op een 'verminderd' parkeeraanbod en een 'gewijzigde' verkeerscirculatie, voldoende aannemelijk hinder en nadelen ingevolge de bestreden beslissing te kunnen ondervinden.

3.

De tussenkomende partijen werpen verder ten onrechte een gebrek aan causaal verband op op grond van de enkele vaststelling dat de verzoekende partij geen beroep heeft ingesteld tegen de gemeenteraadsbeslissing van 20 februari 2017 omtrent de zaak van de wegen.

De Raad is van oordeel dat het al dan niet instellen van een procedure bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak tegen de beslissing van de gemeenteraad over het tracé en de technische inrichting van de wegenis geen invloed heeft op het belang van de verzoekende partij bij het instellen van een beroep tot vernietiging tegen het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning voor diezelfde wegenis.

De beslissing van de gemeenteraad heeft enkel betrekking op de goedkeuring van het tracé en de uitrusting van de wegenis, en is te onderscheiden van de bestreden stedenbouwkundige vergunning, waarmee de werken zijn vergund die leiden tot de effectieve aanleg van de weg.

Met de gemeenteraadsbeslissing van 20 februari 2017 wordt dan ook enkel de betrokken wegenis goedgekeurd, maar niet de effectieve aanleg ervan wat mogelijk wordt door de thans bestreden stedenbouwkundige vergunning van 9 mei 2017. De verzoekende partij kan dus rechtstreeks of onrechtstreeks hinder en nadelen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

4.

De tussenkomende partijen trachten in ondergeschikte orde het door de verzoekende partij ingeroepen belang te herleiden tot een 'louter economisch belang'. Het wordt niet betwist dat de verzoekende partij uitbater is van een supermarkt op het Wim Saerenplein. In die hoedanigheid heeft de verzoekende partij belang om op te komen tegen een vergunning die naar haar oordeel tot een verslechtering van de mobiliteitssituatie in de omgeving kan leiden. De mobiliteitsimpact, die de zaakvoering op zich kan aantasten, is plausibel en volstaat ter adstructie van het belang.

5.

De excepties van de tussenkomende partijen worden verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 4.3.1, 4.3.2 en 4.3.3 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM), van artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage, zoals gewijzigd bij besluit van 1 maart 2013 (hierna: MER-besluit) alsook de bijlagen II en III bij het MER-besluit, van artikel 6 van het besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning (hierna: Besluit Dossiersamenstelling), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet) en van de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Zij overweegt als volgt:

“ ...

1. Eerste onderdeel: screening van de milieu-effecten.

1.1.

Het project kan ondergebracht worden onder verschillende rubrieken van de bijlage II en III van het projectMER-besluit.

In de eerste plaats kan het project gezien worden als een stadsontwikkelingsproject zoals bedoeld in de rubriek 10 (b) van bijlage II of III, aangezien het toch gaat over de heraanleg van een openbaar plein met daarop een parkeerterrein (de aanleg van parkeerterreinen wordt in de rubriek uitdrukkelijk vermeld als een stadsontwikkelingsproject).

Daarnaast kan het project ook gezien worden als een “wijziging” van een “aanleg van wegen” (rubrieken 10 e juncto rubrieken 13). Dit wordt bevestigd in de bestreden beslissing op pag. 6.

Ongeacht de rubriek : op grond van de vermelde wetgeving was het de verplichting voor de vergunningsaanvrager om in de aanvraag een inschatting te doen van de milieu-effecten en bij de aanvraag ofwel een project-Mer of een screening te voegen (artikel 6 van het Vlaams Besluit betreffende de dossiersamenstelling).

In casu is dit niet gebeurd en heeft de vergunningverlenende overheid het vergunningsdossier toch ontvankelijk en volledig verklaard.

Dit is een duidelijke inbreuk op de regelgeving door zowel de vergunningsaanvrager als de vergunningverlenende overheid, die ook erkend wordt op pag. 6 van de bestreden beslissing, en die volstaat voor vernietiging van de vergunning.

1.2.

Op pag. 6 van de bestreden vergunning stelt de verwerende partij dat het ontbreken van een screeningsrapport of MER slechts kan leiden tot de onwettigheid van een vergunning, indien blijkt dat de adviserende en vergunningverlenende overheid de aanvraag ingevolge het ontbreken van de betreffende stukken niet met vereiste (volledige) kennis van zaken ten gronde kon beoordelen dan wel misleid werden.

Vervolgens stelt de vergunningverlenende overheid dat de bezwaarindiener niet aantoont waarom het ontbreken van een screeningsrapport de beoordeling van de aanvraag onmogelijk maakt; in tegendeel zou in redelijkheid vastgesteld kunnen worden dat de werken geen significante impact hebben op het milieu (de mobiliteitsbelasting wordt niet verzaamd en de gewijzigde verkeersafwikkeling zou verwaarloosbaar zijn in de grootstedelijke omgeving).

1.3.

Verzoekster is het daar niet mee eens en wijst er op dat het screenen van de milieu-effecten uiteraard ruimer moet zijn dan louter het mobiliteitsaspect. Bij stadsontwikkelingsprojecten moet bijv. ook onderzocht worden : geluids- en verkeershinder tijdens bouwfase, verkeersgeneratie tijdens exploitatiefase, alsook ruimtegebruik, infiltratievermindering en visuele impact, enz... (zie handleiding stadsontwikkelingsprojecten: ...)

Dit is allemaal niet onderzocht, waardoor de aanvraag ingevolge het ontbreken van het screeningsrapport/project-MER niet met volle kennis van zaken kon worden beoordeeld.

Dit moge bijvoorbeeld blijken uit het wateradvies van de adviserende instantie De Scheepvaart, die stelt dat zij niet kan toetsen of aan de gewestelijke verordening hemelwater wordt voldaan, omdat er in de plannen geen informatie gegeven wordt over de dimensies van de wadi's, zodat het niet duidelijk is wat het infiltratievolume en de infiltratieoppervlakte is (zie het eerste middel). De adviserende instantie lost dit dan maar op door te stellen dat als voorwaarde opgelegd moet worden dat aan de hemelwaterverordening voldaan moet worden, doch het is duidelijk dat zij niet met kennis van zaken over de aanvraag kon oordelen door het ontbreken van informatie.

Voorts heeft de verzoekster, in tegenstelling tot wat de vergunningverlenende overheid stelt, d.m.v. haar bezwaar tijdens het openbaar onderzoek, juist wél aangetoond dat de

aanvraag niet beoordeeld kan worden zonder een screeningsrapport/project-MER. Verzoekster herneemt daartoe wat zij hoger in het tweede middel reeds heeft uiteengezet: specifiek wat betreft de mobiliteit (parkeeraanbod, bundeling verkeer aan de zuidkant) heeft de verzoekster aangetoond, door voorbrenging van een mobiliteitsonderzoek van BuroMove van 2015, dat het parkeeronderzoek van Grontmij uit 2012, waar de aanvrager zich op steunt, achterhaald is, minstens erg onzeker is want andersluidend dan dat van Buro Move. Tevens heeft zij uiteengezet wat de schadelijke effecten zijn van de bundeling van het verkeer aan de zuidkant van het plein. De vergunningverlenende overheid kon hier dus niet "in alle redelijkheid" uit afleiden dat de aanvraag geen significante effecten had voor het milieu of de mobiliteit. Zij had dit juist minstens verder moeten (laten) onderzoeken.

1.4.

De bestreden vergunning is dan ook onwettig, omdat het ontbreken van het nochtans vereiste screeningsrapport/project-MER, de correcte beoordeling van de milieu-impact onmogelijk maakt.

2. Tweede onderdeel: onbehoorlijk bestuur.

Op pag. 6 van de bestreden beslissing stelt de vergunningverlenende overheid vast dat er een screeningsrapport bij de aanvraag was gevoegd en dat dit niet gebeurd is. Vervolgens stelt zij dat dit haar niet belet om over de aanvraag te oordelen en dat de bezwaarindiener geen informatie heeft aangebracht waardoor de beoordeling van het dossier onmogelijk blijkt.

Nu kan verzoekster wel begrijpen dat, indien de inbreuk op de mer-plicht pas wordt vastgesteld tijdens een procedure voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, de vraag wordt gesteld het ontbreken van de informatie de redelijke beoordeling van het dossier onmogelijk heeft gemaakt, en dat het dan aan de partijen in het beroep toekomt om aan de Raad uiteen te zetten waarom dit wel of niet het geval is...

Hier zitten we evenwel in een fase voorafgaand aan het verlenen van de vergunning (bezwaar tijdens openbaar onderzoek), waar de vergunningverlenende overheid nog kan ingrijpen... Het komt de verzoekende partij dan toch erg onzorgvuldig of onredelijk over dat de vergunningverlenende overheid het bezwaar over de mer-plicht wegwuift met de stelling dat 'de bezwaarindiener niet aantoont waarom het ontbreken van een Mer-screensnota de beoordeling van de aanvraag onmogelijk maakt'.

De decreetgever heeft de verplichting om de milieu-impact in te schatten bij de vergunningsaanvrager gelegd, die een screening of MER moet toevoegen bij de aanvraag, hetgeen dan moet worden gecontroleerd door de vergunningverlenende overheid bij de ontvankelijk- en volledigheidsverklaring van het dossier.

Door de bal terug te kaatsen naar de bezwaarindiener, wordt die regelgeving omgedraaid. De vergunningverlenende overheid lijkt, na vaststelling van inbreuk van de vergunningsaanvrager die wederrechtelijk geen screening heeft doorgevoerd (!), de verplichting om de milieu-impact in te schatten door te schuiven naar de bezwaarindiener die dan maar moet aantonen dat er schadelijke milieueffecten zijn (had de bezwaarindiener dan een screeningsrapport moeten laten opmaken binnen de dertig dagen van het openbaar onderzoek...?).

Zeker in de fase openbaar onderzoek, waar de vergunningverlenende overheid nog kan ingrijpen, is dat geen behoorlijk bestuur van de vergunningverlenende overheid : het betreft

een kennelijk onzorgvuldig en onredelijk optreden, dat ook niet afdoende gemotiveerd wordt in de bestreden beslissing.

3.

Verzoekster heeft een evident belang bij dit middel aangezien haar winkel paalt aan het Wim Saerensplein en haar klanten parkeren op het Wim Saerensplein. Er kan niet worden uitgesloten dat, bij gebeurlijke vernietiging op grond van het middel, alsnog een screeningsrapport of MER moet worden opgesteld dat desgevallend bezwaren inzake hinder- of mobiliteitsaspecten releveert die tot een afwijzing van de vergunning leiden in het voordeel van verzoekster.

... ”

2.

De verwerende partij antwoordt als volgt:

“ ...

Het komt echter aan de vergunningverlenende overheid toe om, in geval een aanvraag een screening noodzaakt naar aanzienlijke milieueffecten, op basis van de gegevens van het dossier de screening uit te voeren, hetgeen impliceert dat aan de hand van relevante criteria wordt onderzocht welke de milieueffecten zijn van het aangevraagde; Uit de beslissing van de vergunningverlenende overheid moet derhalve blijken dat de screening is uitgevoerd en waarom die screening in voorkomend geval heeft geleid tot de conclusie dat het aangevraagd project geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben;

In de bestreden beslissing worden de milieueffecten als volgt beoordeeld naar aanleiding van het bezwaar van verzoekster:

“Op basis van de verstrekte adviezen en de beschrijvende nota bijgevoegd bij het aanvraagformulier, kan in alle redelijkheid worden geconcludeerd dat de gevraagde werken geen significante negatieve impact hebben op het milieu. De mobiliteitsbelasting is ten gevolge van de aanvraag niet verzwaaard, enkel is de verkeersafwikkeling gewijzigd ten opzichte van de bestaande situatie. Deze wijziging heeft in een grootstedelijke omgeving waarbij er geen verzwaring van het aantal verkeersbewegingen op buurniveau wordt veroorzaakt, een verwaarloze impact.” (blz. 6 van de bestreden beslissing)

Naast het feit dat in de bestreden beslissing een screening werd uitgevoerd stelt verwerende partij vast dat de verzoekende partij artikel 6 van het besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning aanhaalt doch deze bepaling relevantie mist;

Terecht wordt ook in de bestreden beslissing overwogen dat de Raad herhaaldelijk heeft geoordeeld dat eventuele onjuistheden, vergissingen of leemtes in het aanvraagdossier maar tot de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen leiden, als blijkt dat de adviesinstanties en de vergunningverlenende bestuursorganen hierdoor werden misleid bij de beoordeling van de aanvraag;

Wederom herneemt verzoekster in het derde middel haar betoog dat de aanvraag wel een (negatieve) impact zou hebben op de mobiliteit maar dit betoog is te algemeen in vergelijking met de beoordeling van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar en toont niet aan dat de beoordeling van de milieueffecten onredelijk ofwel onjuist zou zijn;

... ”

3.

De tussenkomende partijen voegen nog het volgende toe:

“ ...

42. Verzoekende partijen tot tussenkomst merken in de eerste plaats op dat verzoekende partij zich consequent beroept op een schending van artikel 6 van Besluit Dossiersamenstelling om te besluiten dat er een project-m.e.r.-screeningsnota moet worden opgenomen bij de aanvraag. Dit artikel leest echter als volgt:

...

Het artikel behelst enkel de omschrijving van een toepassingsgebied, en legt geen enkele verplichting op voor de toevoeging van een project-m.e.r.-screeningsnota. Een schending van het Besluit Dossiersamenstelling kan dan ook niet worden weerhouden.

43. Ten tweede, voor zover Uw Raad zou oordelen dat uit de aangehaalde bepalingen en beginselen zou voortvloeien dat er een verplichting is om een project-m.e.r.-screeningsnota toe te voegen, geldt er geen verplichting om een project-m.e.r.-screeningsnota in te dienen in de vorm van een standaardformulier. Een vrije nota kan volstaan.

In casu gaat het om een relatief kleinschalig en weinig ingrijpend project, waarbij weinig nadelige effecten te verwachten zijn. Verzoekende partij tot tussenkomst stellen vast dat er in de aanvraagnota uitvoerig wordt teruggekomen op onder meer het mobiliteitsaspect, het groenaspect en de afwatering van het project. Anders dan bv. de bouw van een winkelcentrum, zijn aanzienlijke effecten op andere vlakken weinig waarschijnlijk. De mogelijke effecten worden bijgevolg wel degelijk aangestipt.

44. Bovendien, zoals verwerende partij terecht aanhaalde in de bestreden beslissing, betekent het ontbreken van een project-m.e.r.-screeningsnota niet onmiddellijk dat de aanvraag geweigerd moet worden.

Uw Raad stelde hieromtrent het volgende:

...

Uit deze rechtspraak volgt dat het voornamelijk van belang is dat alle noodzakelijke informatie voor een beoordeling met kennis van zaken moet voorliggen op het moment dat de beslissing wordt genomen de vergunningverlenende overheid.

Verwerende partij had afdoende informatie om te kunnen besluiten dat de te verwachten effecten niet aanzienlijk zullen zijn: zij kan zich namelijk beroepen op de aanvraag nota, de bijgevoegde stukken bij de aanvraag zoals onder meer de mobiliteitsstudie en de verleende adviezen:

...

Deze motivering komt voor als redelijk. Verzoekende partij slaagt er niet in om aan te tonen dat dit kennelijk niet het geval is.

Verwerende partij kon bijgevolg in alle redelijkheid besluiten dat er geen aanzienlijke negatieve effecten te verwachten zijn op het milieu, die een bijkomende project-MER zouden verantwoorden. Verzoekende partij is misschien niet akkoord met die conclusie, maar dat is onvoldoende om te besluiten dat de bestreden beslissing van verwerende partij zou getuigen van onbehoorlijk bestuur.

...”

4.

De verzoekende partij voegt nog het volgende toe in haar wederantwoordnota:

“ ...

1.5.

In de antwoordnota en de schriftelijke uiteenzetting repliceren de verwerende partij en de tussenkomende partijen dat het middel deels afgewezen moet worden, nl. voor zover het gesteund wordt op het artikel 6 Besluit Dossiersamenstelling, aangezien dat artikel enkel het toepassingsgebied van het besluit omschrijft.

De verzoekster is het daar niet meer eens. Luidens vaste rechtspraak moet een verzoekende partij “voldoende duidelijk” haar middel uiteenzetten. Om voldoende duidelijk te zijn is niet vereist dat zij steeds het artikel van de ingeroepen regelgeving identificeert. Indien uit de toelichting bij het middel voldoende duidelijk blijkt welk artikel bedoeld wordt, dan is het middel ontvankelijk (...). In dit geval blijkt uit de toelichting van het middel in het verzoekschrift voldoende duidelijk dat niet alleen een inbreuk verweten wordt op de bepalingen aangaande MER-screening in het DABM en het Vlaams Besluit van 10 december 2004 (verplichting MER-screening), doch ook op de bepalingen inzake de dossiersamenstelling, en bij nazicht van het Besluit Dossiersamenstelling kunnen dan moeiteloos het artikel 6.1° en artikel 7.5 (c) geïdentificeerd worden, zowel door de tussenkomende partijen als door de Raad aangezien dit de enige bepalingen zijn die betrekking hebben op onderhavige aanvraag resp. op de verplichting om een screening toe te voegen.

1.6.

De tussenkomende partijen stellen verder opmerkelijk dat zij wél een screeningsnota zouden hebben ingediend, aangezien dergelijke nota niet aan vormvereisten dient te voldoen (een vrije nota volstaat), en aangezien in de aanvraagnota wordt ingegaan op verschillende hinderaspecten zodat de aanvraagnota hier tegelijkertijd ook moet worden beschouwd als MER-screeningsnota.

De tussenkomende partijen gaan zo wel voorbij aan de bestreden beslissing, waar de verwerende partij op pag. 6 uitdrukkelijk erkent dat er een MER-screeningsnota diende te worden toegevoegd aan het dossier en dat dit hier niet gebeurd is. Deze post factum-repliek van de tussenkomende partijen is dan ook niet nuttig, aangezien de besluitvorming van de verwerende partij duidelijk verlopen is vanuit een andere permissie.

1.7.

De tussenkomende partijen verwijzen tot slot ook nog naar de motivering in de bestreden beslissing over het ontbreken van het screeningsrapport en zij sluiten zich aan bij de verwerende partij om te stellen dat die motivering kennelijk redelijk is.

Verzoekster is het daar niet mee eens en zij handhaaft wat zij hoger in §1.3 heeft uiteengezet.

“ ...”

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij voert in essentie aan dat hoewel bij het aanvraagdossier geen project-MER-screeningsnota werd gevoegd, de verwerende partij het aanvraagdossier toch ontvankelijk en volledig heeft verklaard, wat volgens de verzoekende partij niet mogelijk is.

2.1.

De aanvraag werd ingediend op 1 augustus 2016, zodat niet kan betwist worden dat het MER-besluit van toepassing is.

Artikel 2, §1 MER-besluit bepaalt:

“ ...

De categorieën van projecten waarvoor overeenkomstig artikel 4.3.2, §1, §2, § 2bis, § 3 en § 3bis, van het decreet al dan niet een project-MER moet worden opgesteld, zijn vermeld in bijlage I, bijlage II en bijlage III van dit besluit.

...”

Bijlage I bevat de lijst van de projecten waarvoor verplicht een project-MER moet worden opgesteld. Bijlage II bevat de lijst van de projecten waarvoor in principe een project-MER moet worden opgesteld, maar waarvoor de aanvrager een gemotiveerd verzoek tot ontheffing kan indienen. Bijlage III bevat de lijst van de projecten waarvoor in principe een project-MER moet worden opgesteld, maar waar via een project-MER-screeningsnota kan aangetoond worden dat er geen aanzienlijke milieueffecten worden veroorzaakt.

Het indienen van een screeningsnota dient te gebeuren naar aanleiding van het indienen van de aanvraag (artikel 2, §6 MER-besluit) en maakt deel uit van het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek door het vergunningverlenend bestuursorgaan.

2.2.

Een project-MER-screeningsnota is, zoals ook blijkt uit de parlementaire voorbereiding van het decreet van 23 maart 2012 (*Parl. St. VI. Parl., 2011-12, nr. 1463/1, 7*), een gemotiveerde screeningsnota op basis waarvan de initiatiefnemer moet aantonen dat (1) ofwel geen aanzienlijke milieueffecten verbonden zijn aan de uitvoering van zijn project (2) ofwel vroeger een project-MER goedgekeurd werd betreffende een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is, en een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of aanvullende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten.

Vermelde nota moet het vergunningverlenend bestuursorgaan aldus toelaten om met kennis van zaken te beoordelen of de aanvraag al dan niet aanzienlijke milieueffecten voor mens en milieu genereert. Die beoordeling moet haar beslag krijgen op grond van de criteria, zoals die in bijlage II bij het DABM omschreven worden (artikel 4.3.2, §2bis DABM)

Artikel 7, 5° Besluit Dossiersamenstelling luidt als volgt:

“ ...

Het dossier van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning voor de in artikel 6 bedoelde werken, bevat minstens de volgende stukken:

...

5° als de aanvraag onderworpen is aan een milieueffectrapportage, een van de volgende documenten:

a) een milieueffectrapport dat behandeld is conform de door de Vlaamse Regering vastgestelde regels en waarvan de inhoud beantwoordt aan de door de Vlaamse Regering ter zake gestelde eisen;

b) het verzoek tot ontheffing van de milieueffectrapportage, behandeld conform de vastgestelde regels, en vergezeld van de goedkeuring ervan;

c) een project-m.e.r.-screeningsnota, waarvan de inhoud beantwoordt aan de door de Vlaamse Regering ter zake gestelde eisen;

...

Op grond van het voorgaande kan niet ernstig worden betwist dat het initiële aanvraagdossier op grond van artikel 7, 5° Besluit Dossiersamenstelling minstens een project-MER-screeningsnota diende te bevatten. Een project-MER-screeningsnota is in de regelgeving immers opgevat als een essentieel instrument voor een correcte inschatting van de aan een project potentieel verbonden milieueffecten en de eventuele plicht tot het opstellen van een project-MER.

Artikel 4.7.26/1, §1 VCRO, zoals destijds van toepassing, bevestigt deze verplichting tot het voegen van de screeningsnota bij de aanvraag:

“ ...

§1. Als de vergunningsaanvraag een project-m.e.r.-screeningsnota als vermeld in artikel 4.3.3, §2, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, omvat, onderzoekt de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, zijn gemachtigde of de gemeentelijke administratie, die nota en neemt een beslissing of er een milieueffectrapport over het project moet worden opgesteld.

...”

Uit artikel 4.7.26/1, §1 VCRO in samenlezing met artikel 7, 5° Besluit Dossiersamenstelling volgt dat de screeningsnota een onderdeel vormt van het te voeren onderzoek naar de volledigheid en ontvankelijkheid van het aanvraagdossier. Het vergunningverlenend bestuursorgaan zal de screeningsnota moeten onderzoeken en nagaan of er zich mogelijke (aanzienlijke) milieueffecten voordoen en slechts wanneer dit niet het geval is, kunnen besluiten dat er geen project-MER moet worden opgemaakt.

3.1.

Volgens de bestreden beslissing heeft de aanvraag betrekking op de heraanleg van het Wim Saerensplein, met name de herinrichting van het rechthoekig middenplein inclusief riolerings- en wegeniswerken. Volgens de bestreden beslissing is dit project *“te screenen”*, omdat het valt onder rubriek 13 (wijzigingen en uitbreidingen van projecten) van bijlage II/III van het MER-besluit.

Deze vaststellingen van de verwerende partij worden niet betwist. De bestreden beslissing overweegt inzake de MER-screening het volgende:

“ ...

Punt 6:

Bij het aanvraagdossier werd geen MER-screeningsnota bijgevoegd. Beknopt omschreven dienen vergunningsaanvragen voor een project dat onder één van de rubrieken van de nieuwe bijlage III valt, vergezeld zijn van een project-m.e.r.-screeningsnota. In de tekst onder rubriek 13 van bijlage II is opgenomen: Wijziging of uitbreiding van projecten van bijlage I, II of III waarvoor reeds een vergunning is afgegeven en die zijn of worden uitgevoerd (niet in bijlage I of II opgenomen wijziging of uitbreiding).

De verlenging, verbreding en verlegging van een bestaande weg dient -zoals hierboven beschreven beschouwd te worden als vallende onder de projectcategorie "aanleg van wegen" zelf en deze vallen dus al zeker niet onder de wijzigingsrubrieken. Andere wijzigingen/uitbreidingen van een bestaande weg vallen mogelijk wel onder rubriek 13 van bijlage II of III.

Gezien in het kader van de project-m.e.r.-screening onder "weg" verstaan dient te worden "een openbare weg bestemd voor gemotoriseerd verkeer" valt elke vergunningsplichtige

wijziging of uitbreiding betrekking heeft op "de openbare weg bestemd voor het gemotoriseerd verkeer". Enkel zulke wijzigingen of uitbreidingen kunnen leiden tot een wijziging van de mobiliteit (intensiteitsverhoging, verplaatsing van mobiliteit) op de weg. Bijgevolg diende bij huidige aanvraag een MER-screeningsnota te worden bijgevoegd. Dit is niet het geval. Deze onvolledigheid betekent niet dat de aanvraag automatisch dient te worden geweigerd.

De Raad voor Vergunningsbetwistingen heeft meermaals geoordeeld dat de vaststelling dat een aanvraagdossier niet volledig conform is met de vereisten die worden gesteld in het besluit van de Vlaamse regering van 29 mei 2009 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning, op zich niet volstaat om te besluiten tot de onwettigheid van de verleende stedenbouwkundige vergunning. Het ontbreken van bepaalde stukken in een aanvraagdossier kan slechts leiden tot de onwettigheid van een stedenbouwkundige vergunning, indien blijkt dat de adviserende en vergunningverlenende overheid, of belanghebbende derden, de aanvraag ingevolge het ontbreken van de betreffende stukken niet met de vereiste (volledige) kennis van zake (ten gronde) konden beoordelen dan wel misleid werden.

Bezwaarindieners toont niet aan waarom het ontbreken van een Mer-screeningsnota de beoordeling van de aanvraag onmogelijk maakt. Op basis van de verstrekte adviezen en de beschrijvende nota bijgevoegd bij het aanvraagdossier, kan in alle redelijkheid worden geconcludeerd dat de gevraagde werken geen significant negatieve impact hebben op het milieu. De mobiliteitsbelasting is ten gevolge van de aanvraag niet verzwaard, enkel is de verkeersafwikkeling gewijzigd ten opzichte van de bestaande situatie. Deze wijziging heeft in een grootstedelijke omgeving waarbij er geen verzwaring van het aantal verkeersbewegingen op buurniveau wordt veroorzaakt, een verwaarloosbare impact. Het bezwaar is ontvankelijk en deels gegrond.

3.2.

De verwerende partij maakt met deze beoordeling in de bestreden beslissing een eigen, niet op een verplichte screeningsnota gesteunde inschatting. Daarmee gaat de verwerende partij voorbij aan de eigenheid van de voorafgaande screening, zoals toegelicht onder randnummer 2.2.

Die eigenheid houdt concreet in dat al in een eerste gemotiveerde, op wettelijk gespecificeerde criteria gesteunde beoordeling nagegaan wordt of de aanvraag aanzienlijke milieueffecten kan hebben en dat het bestuur dan op basis van die voorafgaande beoordeling beslist of er al dan niet een project-MER opgesteld moet worden.

Anders dan wat de tussenkomen partijen stellen, kan de aanvraagnota op zich evenmin worden aangemerkt als een project-MER-screeningsnota, omdat deze geen dergelijke voorafgaandelijke beoordeling van het beoogde project bevat. De verzoekende partij kaartte dit reeds aan in het door haar tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaarschrift.

4.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Overige middelen

De overige middelen worden niet onderzocht aangezien deze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

VII. INDEPLAATSSTELLING IN TOEPASSING VAN ARTIKEL 37 DBRC-DECREET

1.1.

Artikel 37 DBRC-decreet luidt onder meer als volgt:

“ ...

Artikel 37. (24/04/2017- ...)

§ 1. Na gehele of gedeeltelijke vernietiging kan een Vlaams bestuurs-rechtscollege als vermeld in artikel 2, 1°, a) en b), de verwerende partij bevelen om met inachtneming van de overwegingen die opgenomen zijn in zijn uitspraak een nieuwe beslissing te nemen of een andere handeling te stellen. Het kan daarbij de volgende voorwaarden opleggen:

1° welbepaalde rechtsregels of rechtsbeginselen moeten bij de totstandkoming van de nieuwe beslissing worden betrokken;

2° welbepaalde procedurele handelingen moeten voorafgaand aan de nieuwe beslissing worden gesteld;

3° welbepaalde onregelmatige motieven of kennelijk onredelijke motieven mogen niet bij de totstandkoming van de nieuwe beslissing worden betrokken.

Een Vlaams bestuursrechtscollege als vermeld in artikel 2, 1°, a) en b), kan aan het bevel, opgelegd conform het eerste lid, een ordetermijn verbinden voor de uitvoering ervan.

De ordetermijn, vermeld in het tweede lid, wordt geschorst zolang een cassatieberoep, gericht tegen het arrest van het Vlaams bestuursrechtscollege dat dit bevel bevat, aanhangig is bij de Raad van State.

§ 2. Het Vlaams bestuursrechtscollege als vermeld in artikel 2, 1°, b), kan, als de nieuw te nemen beslissing, bevolen conform paragraaf 1, eerste lid, het gevolg is van een gebonden bevoegdheid van de verwerende partij, het arrest in de plaats stellen van die beslissing.

...”

De parlementaire voorbereiding bij dit, door het decreet van 9 december 2016 houdende wijziging van diverse decreten, wat de optimalisatie van de organisatie en de rechtspleging van de Vlaamse bestuursrechtcolleges betreft, in de bovenvermelde zin gewijzigd artikel 37 DBRC-decreet luidt onder meer:

“ ...

Substitutiebevoegdheid

Naast de hierboven aangehaalde aanpassingen, wordt in artikel 37, §2, voorzien in een (beperkte) bevoegdheid tot indeplaatsstelling van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, dit naar analogie met artikel 36, §1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. De Raad voor Vergunningsbetwistingen kan, wanneer de nieuw te nemen beslissing, bevolen overeenkomstig paragraaf 1, eerste lid, het gevolg is van een zuiver gebonden bevoegdheid van de verwerende partij, het arrest in de plaats stellen van die beslissing.

Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan het geval waarbij de bestreden beslissing een vergunning verleend heeft voor stedenbouwkundige handelingen, die naar het oordeel van de Raad voor Vergunningsbetwistingen geenszins kunnen worden vergund wegens een onoverkomelijke legaliteitsbelemmering. Omwille van de louter gebonden bevoegdheid, kan het vergunningverlenende bestuursorgaan in dat geval de vergunning enkel weigeren, zodat het overbodig is de zaak terug te verwijzen naar dit bestuursorgaan. Omwille van de efficiëntie is het in dat geval beter dat de Raad zich in de plaats stelt van het betrokken vergunningverlenende bestuursorgaan en op die manier een definitief einde stelt aan het betrokken rechtsgeschil. Deze substitutiebevoegdheid van de Raad moet aldus bijdragen tot een (meer) definitieve geschilbeslechting binnen het vergunningscontentieux. Het dient evenwel opgemerkt dat deze bevoegdheid enkel kan worden aangewend ingeval er sprake is van een zuiver gebonden bevoegdheid, in die zin dat het vergunningverlenende bestuursorgaan over geen enkele beleidsvrijheid of appreciatiemarge (meer) beschikt bij het nemen van de beslissing. Anders oordelen, zou afbreuk doen aan het beginsel van de scheiding der machten.

...

1.2.

Artikel 37, §2 DBRC-decreet, zoals toegelicht in de parlementaire voorbereiding, verleent de Raad een beperkte substitutiebevoegdheid om, met respect voor de scheiding der machten en met het oog op een efficiënte geschillenbeslechting, zijn arrest in de plaats te stellen van de bestreden beslissing.

De Raad kan aldus bij wijze van absolute uitzondering zelf een vergunning weigeren voor zover de bevoegdheid van de verwerende partij als vergunningverlenend bestuursorgaan specifiek daartoe volstrekt gebonden is.

2.

Aangezien uit de beoordeling van het derde middel is gebleken dat er in hoofde van de verwerende partij een volstrekt gebonden bevoegdheid bestaat om de vergunning, in navolging van de door de Raad vastgestelde onoverkomelijke legaliteitsbelemmering, meer specifiek de van bij aanvang onvolledigheid van het aanvraag dossier, te weigeren.

De Raad gaat bijgevolg over tot de in artikel 37, §2 DBRC-decreet vermelde indeplaatsstelling.

VIII. KOSTEN

1.

De verzoekende partij vraagt in haar verzoekschrift om een rechtsplegingsvergoeding van 840 euro toe te kennen, die ten laste van de verwerende partij komt, terwijl zij in haar wederantwoordnota verzoekt om een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen.

De verwerende partij vraagt om een rechtsplegingsvergoeding van 980 euro toe te kennen, die ten laste van de verzoekende partij komt.

De tussenkomenende partij vraagt om een rechtsplegingsvergoeding van 980 euro toe te kennen, die ten laste van de verzoekende partij komt.

2.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

Met toepassing van deze bepaling kan aan de verzoekende partij een rechtsplegingsvergoeding toegekend worden, aangezien zij door de vernietiging van de bestreden beslissing als de in het gelijk gestelde partij dient beschouwd te worden.

3.

Gelet op het feit dat de verzoekende partij in haar wederantwoordnota niet volhardt in de gevraagde verhoging van de rechtsplegingsvergoeding, oordeelt de Raad dat de rechtsplegingsvergoeding dient begroot te worden op het basisbedrag van 700 euro.

In zoverre de verwerende partij als de ten gronde in het ongelijk gestelde partij dient aangemerkt te worden, heeft zij geen recht op een rechtsplegingsvergoeding en wordt haar verzoek derhalve verworpen.

4.

Op grond van artikel 21, §7, zesde lid DBRC-decreet kan een tussenkomende partij niet worden gehouden tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding of van die vergoeding genieten. Het verzoek van de tussenkomende partijen om een rechtsplegingsvergoeding wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen en van de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 9 mei 2017, waarbij aan "het stadsbestuur Antwerpen" een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het heraanleggen van het Wim Saerensplein op de percelen gelegen te 2000 Antwerpen, Generaal Slingeneyerlaan 122/Leopold Gilislaan 2/Ruggeveldlaan 711/Tweegezusterslaan 101/Wim Saerensplein 1-11, 13-14 en 16-19, 21, 23, 25 en 25A met als kadastrale omschrijving afdeling 28, sectie A, nummers 240A11, 240C14, 240E13, 240G14, 240H4, 240N14, 240X2, 240X3, 240Z2, 328F, 330/2, 330D4, 330R4, en afdeling 30, sectie A, nummers 487K2, 487L2, 487T2, 487Y2, 489E5, 489P4, 489V4 en 489Y5.
3. De Raad weigert de stedenbouwkundige vergunning voor het heraanleggen van het Wim Saerensplein op de percelen gelegen te 2000 Antwerpen, Generaal Slingeneyerlaan 122/Leopold Gilislaan 2/Ruggeveldlaan 711/Tweegezusterslaan 101/Wim Saerensplein 1-11, 13-14 en 16-19, 21, 23, 25 en 25A met als kadastrale omschrijving afdeling 28, sectie A, nummers 240A11, 240C14, 240E13, 240G14, 240H4, 240N14, 240X2, 240X3, 240Z2, 328F, 330/2, 330D4, 330R4, en afdeling 30, sectie A, nummers 487K2, 487L2, 487T2, 487Y2, 489E5, 489P4, 489V4 en 489Y5.
4. De Raad legt de kosten van het vernietigingsberoep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verzoekende partij, ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de twee schorsingsberoepen, bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro, ten laste van de verzoekende partij.
6. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 600 euro, ten laste van de tussenkomende partijen elk voor hun deel.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 4 december 2018 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Stephanie SAMYN

Filip VAN ACKER